

Henk Phuis' kritiek op "Going Down, Going Down" van Vincent Dekker

Henk Phuis, voormalig onderzoeker van de Rijksluchtvaartdienst (RLD) die betrokken was bij het onderzoek naar de Bijlmerramp, noemt het boek "Going Down, Going Down" (2022) van Vincent Dekker een "laakbare journalistieke wanprestatie" vanwege fundamentele tekortkomingen in de feitenpresentatie en journalistieke methoden.

Specifieke kritiekpunten van Phuis

Selectieve omgang met feiten

Phuis stelt dat Dekker "onzorgvuldig en selectief" omgaat met de beschikbare feiten. De auteur zou volgens Phuis "de feiten onvoldoende kennen" en belangrijke technische gegevens negeren die zijn conclusies zouden weerleggen.

Ontkenning van wetenschappelijke bewijzen

Een centraal kritiekpunt is dat Dekker "elk feit of bewijs ontkent dat hem na 1994 nog op andere gedachten kan brengen". Dit betreft onder andere:

- Elk wetenschappelijk onderzoek van de laatste 23 jaar
- Elk resultaat van de parlementaire enquête
- Elke nuancerende publicatie

Technische onjuistheden

Phuis wijst op concrete technische fouten in Dekkers analyse:

- De Flight Data Recorder (FDR) werd gevonden in hangar 8, niet in de Bijlmermeer zoals Dekker suggereert
- Uit de FDR-gegevens bleek dat de motoren normaal functioneerden tot het moment van afbreken - er was geen sprake van een "stall"
- Dekkers theorie over een "extra derde rondje" boven de Bijlmermeer is aerodynamisch onmogelijk omdat de door hem getekende vliegcyclus kleiner is dan de minimale

draaicirkel van een Boeing 747 en omdat de analyse van de DFDR data dit onweerlegbaar aantoont

Gebrek aan complete data-analyse

Pruis benadrukt dat Dekker "nog nooit een volledige set van de DFDR data heeft gezien". Als hij die wel had bestudeerd, zou hij volgens Pruis "nooit zulke onjuiste conclusies hebben getrokken". Dit gebrek aan grondige technische analyse ondermijnt de betrouwbaarheid van Dekkers bevindingen.

Betekenis van de term "laakbare journalistieke wanprestatie"

Deze kwalificatie houdt in dat Pruis het boek beschouwt als:

Journalistiek falen

Het boek voldoet niet aan **de professionele standaarden van onderzoeksjournalistiek**, waarbij feiten accuraat moeten worden weergegeven en alternatieve verklaringen serieus onderzocht moeten worden.

Misleiding van het publiek

Door het negeren van wetenschappelijk bewijs en het vasthouden aan achterhaalde theorieën, misleidt het boek lezers over de werkelijke toedracht van de ramp.

Schade aan de waarheid

Pruis stelt dat Dekkers aanpak "verwarring zaait" in plaats van helderheid te verschaffen, waardoor het "geen eerlijk verhaal" vertelt over wat er werkelijk gebeurde.

Bredere context van de kritiek

Pruis plaatst zijn kritiek in een bredere context van complottheorieën rond de Bijlmerramp. Hij beschouwt Dekkers boek als "een van de invloedrijkste bronnen van complottheorieën" en benadrukt dat na 30 jaar onderzoek "geen enkel probleem wordt opgelost" door dit type controversiële journalistiek.

Het Historisch Nieuwsblad ondersteunt Prais' kritiek door te stellen dat waar Dekkers reacties "botsen met de feiten, ze worden weggelaten omdat het alleen tot meer verwarring leidt". Dit illustreert de ernst waarmee de kritiek op Dekkers methoden wordt genomen door gerenommeerde historische publicaties.

Prais' kwalificatie als "laakbare journalistieke wanprestatie" benadrukt dus zijn overtuiging dat het boek de fundamentele principes van betrouwbare journalistiek schendt door feiten te negeren, bewijzen te ontkennen en een eenzijdig verhaal te presenteren dat niet strookt met de wetenschappelijke realiteit van het ongevalsonderzoek.